

25 д. селяни и до 70 д. пришелци извънъ, като изгорили и 140 къщи. Запалили също и Шейново, писъкът на женитѣ се носилъ до върха св. Никола.

Слѣдъ пладнѣ турцитѣ се показахъ и около с. Шипка. Останалитѣ мжже, които завзели бърдата почнали да стрѣлятъ, обаче, едно отдѣление турци сполучили да се вмъкнатъ въ селото, запалили училището и около 30 къщи, избили опъзи отъ българетѣ, които имъ се испрѣчили и пакъ се отеглили.

На 8-и сутренята турцитѣ свободно влезнали въ Шипка. Тукъ-тамъ намѣрили до 130 д. скрити селяни, мжчили ги за пари, обрали каквото виждали по цѣнно, дали огъня отъ четиритѣ страни и голѣмото това село отъ 1200 къщи, наедно съ двѣцъ църкви, двѣ училища на прахъ и пепель станало.

Въ цѣлата Казанлѫшка окolia имало 4260 къщи български, отъ които 680 уцѣлели, а всички други съ дюгени, църкви и училища били съсипани.

Казанлѫкъ е първия градъ въ Южна-България завзетъ отъ ген. Гурка; той е и послѣдния, когото русите оставихъ. Гурко съ преминаванието си Хайнския проходъ, въ растояние на 15 дена, доспа пространство залови. — Прѣвзе Казанлѫкъ, Шипка, прогони турската войска отъ Шипченския проходъ, завзе Ст.-Загора, Н.-Загора; неговитѣ разѣзи достигнахъ до станцията Каяджикъ (Хасковско); авангвардията му завладѣ Калоферъ, Карлово, Сопотъ и то съ незначителна загуба. Отъ 2—20 Юлий той изгубилъ 61 д. офицери и 1464 д. солдати. Въ кратко време Гурко се прослави и въ цѣла Южна-България. Българина само за него говореше, за него Бога молеше, избавлението си отъ петъ-вѣковното робство и спасението си въ онѣзи усилини врѣмена чрѣзъ него очаквало.

Гурковитѣ казаци, сякашъ, бѣхъ страшилише въ очитѣ на турския войникъ. Самата дума „московъ“ страхъ и трепетъ възбудждаше въ неговото сърдце. А пакъ за катанитѣ имъ, турцитѣ думи ненамирахъ да ги опишатъ. Стотѣ души войници, които казацитѣ бѣхъ гонили до моста на р. Стрѣма въ селото Баня, съ пристиганието си въ Пловдивъ,увѣрявали, че московцитѣ били най страшните хора на свѣта, а катанитѣ имъ били още по страшни, за които казвали: „бегире бензелмесъ мереметъ (на конь неприлика пущината), то е цѣла ламя и човѣка погълъца, язика ѝ по дълъгъ и отъ мяталото на фурунджиска лопата.“